

A Magyar Tudományos Akadémia kutatói részére

Székhelyükön

Kedves Kutatótársam!

Ön szeptember elsejétől egy új, a Magyar Tudományos Akadémiától szervezetileg független kutatóhálózat munkatársaként dolgozik tovább. Ez a tény akár arra is alkalmat nyújthatna, hogy búcsúzzam Öntől, de én mégsem ezt teszem.

Éppen ellenkezőleg: arra biztatom, hogy Széchenyi István Akadémiáját tekintse a jövőben is sajátjának. Tekintsen a mi Akadémiánkra úgy, mint a magyar tudományosság legrégebbi, a hazai és a határon túli magyar nyelvű kutatói közösséget összefogó nemzeti intézményére.

Kérem, hogy lehetőségeihez mérten folytassa ugyanazzal az elhivatottsággal a kutatásait, ahogyan eddig is tette. Munkája során pedig csak a saját maga számára felállított szakmai mércének, valamint szűkebb tudományterülete hazai és nemzetközi közösségének akarjon megfelelni.

A Magyar Tudományos Akadémia sem cselekszik másként. Szeptember elseje után ugyan Ön és kutatótársai nélkül működik tovább, és feladatai a kutatóintézet-hálózat elcsatolásával részben megváltoznak, de a céljai nem. Ezek között továbbra is kiemelt fontosságú lesz az MTA doktora címmel garanciát adni a kutatói teljesítményre, az MTA Kiválósági intézet címmel félmjelezni az intézményi teljesítményt, hozzájárulni a kutatói utánpótlás neveléséhez, kapcsolatot tartani a határon túli magyar kutatókkal, képviselni a magyar tudományt nemzetközi fórumokon, szakmai, jogi fórumokon kiállni a tudományos szabadságért, népszerűsíteni a tudományt és a tudományos gondolkodást.

A magyar tudomány képviselőit az elmúlt egy esztendő összekovácsolta. Meggyőződésem, hogy ezt a külső nyomás alatt kialakult egységet a megváltozott jogszabályok nyomán létrejött új intézményi keretek sem feszítik széjjel. Abban is biztos vagyok, hogy az Eötvös Loránd Kutatási Hálózat Titkárságának Irányító Testületébe általam felkért tagok tevékenységükkel

nem csupán az összetartozás tudatát erősítik majd, hanem egyúttal garanciái lesznek a tudományos szabadság fenntartásának is. Nem lehet más céljuk azoknak sem, akiket az ITM minisztere kért fel a testület tagjává.

Azt, hogy mi történt az elmúlt egy esztendőben a magyar tudományos életben, mindannyian tudjuk. Azt viszont még mindig sokan nem értik – köztük én sem –, hogy pontosan miért. Most még csak bízni tudok abban, hogy a Magyar Tudományos Akadémia intézethálózatát érintő változások értelmet kapnak, és egy olyan nagyobb átalakításnak lesznek részei, amelynek eredményeként valóban egy több pénzből és hatékonyabban gazdálkodó rendszer jön létre.

Remélem, hogy néhány év múlva mindannyian láthatjuk ennek eredményét, és megtapasztalhatjuk, hogy kutatónak lenni anyagi és társadalmi megbecsüléssel járó hivatást jelent idehaza is. Olyan pályát, amely vonzerőt jelent a tehetséges fiatalok számára is. Az MTA elnökeként és akadémikusként is mindent megteszek ezért a jövőben is.

Budapest, 2019. augusztus 31.

Üdvözlettel:

Lovász László

